

Klepnutím lze upravit styl předlohy podnadpisů.

1965–1968

dokončení

1965–1968

Vliv nové vlny na generačně vzdálenější tvůrce:

Ladislav Helge: *První den mého syna* (1964)

Otakar Vávra: *Zlatá reneta* (1965), *Romance pro křídlovku* (1966)

Karel Kachyňa (a Jan Procházka): *Ať žije republika* (1965), *Kočár do Vídně* (1966), *Směšný pán* (1969)

František Vlácil: *Marketa Lazarová* (1967)

1965–1968

Prvky autentického filmu ve filmové tvorbě pro mládež:

Josef Pinkava

Kočky neberem (1966)

Neobyčejná třída (1964)

Jiří Hanibal

Život bez kytary (1962)

Malé letní blues (1967)

Klepnutím lze upravit styl předlohy podnadpisů.

1968–1970

1968–1970

Politický kontext

1968 – pokračuje reformní proces, vyhraňují se dvě protichůdné stranické tendence (reformní tendence začíná mít převahu nad tendencí konzervativní).

27. června 1968

číslo

18

Literární noviny

ročník XVII. č. 18

cena 1.20 Kčs

DVA TISÍCE SLOV

Nediv ohrozila život našeho národa válka. Pak přišly další špatné zprávy s událostmi, které ohrozily jeho tělesné zdraví a charakter. S nadějí přiláče většina národa program socialismu jeho řízení se však dovedlo do rukou nepravým lidem. Nevědělo by tolik, že neměli dost státních zkušeností, věcných znalostí ani filosofického vzdělání, kdyby se jim mělo víc obyčejné moudrosti a slušnosti, aby uměli vyslechnout mínění druhých a připustili své postupné vystřídání schopnějšími.

Komunistická strana, která měla po

valce velkou důvěru lidí, postupně ji vyměňovala za áfady, až je dostala všechny a nic jiného už neměla. Musíme to tak říci a vědět to i ti komunisté mezi námi, jejichž zklamání nad výsledky je tak velké jako zklamání ostatních. Chybná linie vedení změnila stranu z politické strany a ideového svazku v mocenskou organizaci, jež nabyla velké přitažlivosti pro vládnoucí sobce, vyčítavé zbabělce a lidi se špatným svědomím. Jejich příliv započal na povahu i chování strany, která nebyla uvnitř zařizována tak, aby v ní bez ostudných

KERÉ PATŘÍ
DĚLNÍKŮM,
ZEMĚDĚLCŮM;
ÚŘEDNÍKŮM,
VĚDCŮM,
UMĚLCŮM
A VŠEM

příhod mohli nabývat vlivu pořádní lidé, kteří by ji plynule proměňovali; tak aby se stále hodila do moderního světa. Mnozí komunisté proti tomu apedku hojně, ale nepodařilo se jim zabránit nicemu z toho, co se stalo.

Poměry v komunistické straně byly modelem i příčinou stejných poměrů ve státě. Její spojení se státem vedlo k tomu, že ztratila výhodu odstupu od výkonné moci. Činnost státu a hospodářských organizací neměla kritiku. Parlament se odnaucil rokovat.

O koho se opřít

J. LIEHM

Donejdáno jsem se nesetkal s žádným příslušníkem KANu, jaksi jsem promísel obrovskou příležitost. Až onehdy v Karlových Varech. Čekali mě na svou rchůti a mně přišlo, že je to čest, když dnes nezávisle potvou sami od sebe komunistu na kus uděné řeči. Byl to velký úvter, a navíc politická schůzka, po jakých se mi v uplynulých

LITERÁRNÍ
LISTY

TÝDENÍK
SVAZU ČS.
SPISOVATELŮ

toto číslo vychází
v nákladu 300 000 výtisků

— KŤ NENASTANŮ KOMPLIKÁCIE, MALO BY TO BYŤ V DEVIATOM
MESIACI DONOSENÉ

Začal v komunistické straně. Musíme to říci a vědět to i ti nekomunisté mezi námi, kteří odsud už nic dobrého nečekali. Je ovšem třeba dodat, že tento proces ani nemohl jinde za-

rebo systematick vladnutí, kdy se v du a míře na nás účt zkompletoval politický systém. P da tedy nevěstí, pravda prostě vá, když se všechno ostatní probí-

1968–1970

Spor reformních a konzervativních tendencí v KSČ „vyřešil“ zásah zvenčí – vojenská intervence států Varšavské smlouvy do Československa **21. srpna 1968** (obrana socialismu v Československu chápána jako obrana hranic tzv. socialistického tábora).

1968–1970

Důsledky srpna 1968:

Dlouhodobější proces obnovy totalitního systému v Československu

Moskevský protokol (srpen 1969) – opětovné nastolení totality, likvidace reformních snah, zrušení činnosti organizací vzniklých během reformního procesu, kontrola nad sdělovacími prostředky

1968–1970

26. června 1968 – zrušená cenzura

26. září 1968 – opětovné zavedení cenzury (vznik Úřadu pro tisk a informace)

1968–1970

Kinematografie / Barrandov

Výrobní plány na léta 1968 a 1969 se připravují s ohledem na politický vývoj po lednu 1968

- Příležitost pro dosud zamlčovaná témata a odkládané náměty
- Návrat historických, sociálně-kritických témat, potlačovaných po roce 1965: *Všichni dobří rodáci*, *Žert*, *Směšný pán*, *Případ pro začínajícího kata*, *Smuteční slavnost*, *Skřivánci na niti*, *Ucho*, *Den sedmý, osmá noc*

1968–1970

Kinematografie / Barrandov

Tvůrčí skupiny na Barrandově – oproti stagnaci po roce 1965 se nyní do výroby zapojuje větší počet debutantů, opět možnost pro experimenty s filmovou formou.

1968–1970

Kinematografie / Barrandov

Politická angažovanost filmových tvůrců?

Zaměstnanci Barrandova podporují reformní politické tendence (Alois Poledňák, Jan Procházka, Ladislav Helge, Elmar Klos a další).

Po srpnové invazi ukončení spolupráce se Sovětským svazem a Bulharskem na koprodukcích *Kolonie Lanfieri* (Jan Schmidt, 1969) a *Ezop* (Rangel Valčanov, 1969).

1968–1970

„Politická situace je stále neutěšená. Poctiví členové strany jsou izolováni od pracovních možností a nedostávají příležitost k práci. Podle pramene nikdo z poctivých komunistů nevěří, že dojde k opravdové očištění od pravičáků v organizacích KSČ na Barrandově, protože režiséři i kameramani drží mezi sebou. Např. když mají natáčet nějaký film se socialistickou tematikou, odmítají ho pod záminkou únavy nebo nemoci.“ (Anonym, 1970)

1968–1970

Kinematografie

Další decentralizační opatření:

Snaha o vytvoření samostatně organizovaného Českého filmu a Slovenského filmu, potvrzeno dohodou ze 13. prosince 1968 (v roce 1969 zrušeno).

1968–1970

1969 – první změny ve vedení ústředního ředitelství ČSF a Barrandova → organizační změny a zásahy do dramaturgie → počátky normalizační fáze české kinematografie

Mužové normalizačního filmu:

září 1969 – zvolen nový ústřední ředitel ČSF **Jiří Purš**

prosinec 1969 – ředitelem FSB jmenován **Bohumil Steiner**, vzápětí nahrazen **Miloslavem Fáberou** (Steiner dělá ředitele zlínského studia), ústředním dramaturgem FSB zvolen **Ludvík Toman**.

1968–1970

Nástup nového vedení:

Zhodnocení současného stavu kinematografie na Barrandově, studiích Krátkého filmu, Filmexportu, Ústřední půjčovně filmů atd.

Základní stav: většina pracovníků je „pravicově oportunisticky“ orientovaná, distribuují se ideově nepřijatelné filmy, v dramaturgii a výrobě je řada takových snímků ve fázi příprav nebo realizace.

1968–1970

Analýza současného stavu:

Chybný politický vývoj předešlých let + špatná kulturní politika („nesocialisticky chápaná svoboda uměleckého projevu“)

1968–1970

Analýza současného stavu:

- Tvůrci se nechali ovlivnit „ideově cizími proudy“, soustředili se na úspěch na zahraničních festivalech.
- „Negativismus“ filmů nové vlny ovlivnil negativně také diváky, které experimentální filmy vyhnaly z kin.
- Z české produkce se vytratila realistická tvorba.

1968–1970

Reakce na současný stav:

Příznaky **negativismu** – témata týkající se náboženství, sexuality, problémů socialistického vývoje, odcizení v rámci mezilidských vztahů

1968–1970

Reakce na současný stav:

„Černá série“ z let 1968/1969:

- a) Filmy se záporným pohledem, které není možné distribuovat ani po úpravách: *Skřivánci na niti, Ucho, Smuteční slavnost, Den sedmý, osmá noc.*
- b) Filmy se záporným pohledem, které není nutné vyřadit z distribuce, ale je nutné zvážit způsob distribuce a kriticky odsoudit jejich „ideové problémy“: *Směšný pán, Svatej z Krejcárku, Zabitá neděle, Případ pro začínajícího kata.*
- c) Filmy bez zásadních ideových nedostatků, které mohou zůstat v distribuci: *Světáci, Po stopách krve, Zabil jsem Einsteina, pánové* apod.

1968–1970

Reakce na současný stav:

Výrobní plán na rok 1970 – bez politicky kontroverzních projektů, přednost mají neutrální, méně angažované náměty ze scenáristických zásob na Barrandově

Přelomový rok 1970 – obrácení pozornosti k diváckým filmům jako rehabilitace české tvorby u domácích a jiných socialistických diváků

1968–1970

Reakce na současný stav:

Zrušení ideově-uměleckých rad a následně i rozpuštění dosavadních tvůrčích skupin → jeden ze základních předpokladů rozvoje nové vlny je v troskách.

Zřízení **Ideově-umělecké rady FSB** – nový centrální dramaturgický schvalovací orgán

1968–1970

Produkce let 1969/1970

Příslib kontinuity s předešlým vývojem autorského filmu („dožívání“ zavedeného modelu tvůrčích skupin)

X

Zpřísnění posuzování jednotlivých filmových projektů – zrušení produkce některých rozpracovaných filmů:

Pasták (Hynek Bočan, 1969)

Návštěvy (Otakar Fuka, Vladimír Drha, Milan Jonáš, 1969)

1968–1970

Produkce let 1969/1970 – kontinuita s estetikou nové vlny?

Archa bláznů (Ivan Balad'a)

Hlídač (Ivan Renč)

Jsem nebe (Jan Kačer)

Nahota (Václav Matějka)

Nevěsta (Jiří Suchý)

Svatej z Krejcárku (Petr Tuček)

Takže ahoj (Vít Olmer)

Vražda ing. Čerta (Ester Krumbachová)

Zabitá neděle (Drahomíra Vihanová)

1968–1970

„Ztracená generace“

Nucený odchod z Barrandova, práce na jiných pozicích ve státním filmu (studia dokumentárního a animovaného filmu, dabing) nebo v televizi a divadle

Často komplikovaný návrat k celovečerním projektům v průběhu normalizace

1968-1970

